

DIALOG

studentesc brâncovenesc

JOI // 18 APRILIE 2013 // ANUL X // NR. 610 // www.univcb.ro // dsb@univcb.ro

Studentia a reprezentat mereu o bună sursă de inspirație pentru cei care o trăiesc și pentru cei care au terminat-o de mult.

Pagina 2

Aniversarea a 100 de ani de existență a Academiei de Studii Economice București – o sărbătoare cu relevanță deosebită pentru Universitatea Constantin Brâncoveanu și pentru rectorul ei fondator, prof. univ. dr. Alexandru Puiu

Educația informală este procesul de învățare prin care trece o persoană în momentul în care este implicată în activități oarecare.

Pagina 3

Studentii brâncoveni se remarcă prin rezultate profesionale deosebite, dar și prin multă creativitate.

Pagina 4

1. DSB: Domnule profesor Alexandru Puiu, ați participat la manifestările organizate de Academia de Studii Economice București cu prilejul sărbătorii a 100 de ani de existență. Ce impresie v-au făcut aceste manifestări?

Prof. univ. dr. Alexandru Puiu: O impresie realmente deosebită, deoarece Senatul, rectorul Pavel Năstase, celelalte structuri manageriale și întreaga comunitate academică din această universitate au gândit și au realizat o manifestare festivă, dar și științifică remarcabilă. Timp de o săptămână au fost organizate manifestări la nivelul Academiei, precum și al facultăților, prin care s-a oferit prilejul pentru întâlniri și comunicări între generații de cadre didactice, de absolvenți și studenți, s-au emis idei interesante cu privire la analiza trecutului și s-au schițat proiecte pentru viitor. S-au acordat decorații, diplome de excelență de către conducerea statului, de către Ministerul de Resort, precum și din

partea Senatului ASE.

2. DSB: Am auzit că ați fost o prezență activă la aceste manifestări. Ce ne puteți spune despre acest aspect?

Prof. univ. dr. Alexandru Puiu: Întădeavăr, am participat în prezidiile a două din aceste manifestări, și anume una destinată valorilor universitare aparținând trecutului acestei instituții și alta organizată de către Facultatea de Relații Economice Internaționale. La ambele manifestări am luat cuvântul și am încercat să prezint cu obiectivitate cele mai relevante realizări, dar și greutăți care au existat în perioadele în care am fost decan, respectiv rector, și mi s-a părut că participanții au primit cu satisfacție aceste aprecieri.

Ideea centrală pe care am dorit să o argumentez a fost aceea că, indiferent de plusurile și de minusurile vremurilor în care am muncit și am acționat în calitate de conducător în această universitate, am

contribuit și noi, generația mea, la menținerea Academiei de Studii Economice ca o instituție cu o cultură organizațională solidă, un veritabil brand pentru învățământul superior economic din România și cu o largă recunoaștere internațională.

Totodată, am acreditat ideea că, indiferent de stăruințele noastre, intelectualii au rămas și rămân, mai mult sau mai puțin, datori față de poporul din care provin și pe care îl slujesc. Acest lucru a fost valabil pentru generația mea, care a reușit numai parțial să stabilească ingerințele factorului politic în conținutul învățământului, dar și pentru generațiile actuale de intelectuali reprezentanți ai cercetării științifice și învățământului, care, cu mici excepții, au manifestat și manifestă o pasivitate regretabilă față de dezindustrializarea și, de fapt, jefuirea economiei românești în proporții inimaginabile.

continuare în pag. 2

„Cred că important e ce rămâne după activitatea unui om.” prof. univ. dr. Alexandru Puiu

continuare pag. 1

3. DSB: Ce semnificație a avut și are această manifestare a ASE București pentru Universitatea „Constantin Brâncoveanu”?

Prof. univ. dr. Alexandru Puiu: Apreciez, cu toată sinceritatea și cu toată convingerea, că semnificația este una deosebită și în sprijinul acestei afirmații aduc, în mod sintetic, câteva argumente concrete. Am început și am desfășurat o bună bucată de timp activitatea la Universitatea „Constantin Brâncoveanu” cu un corp profesoral de elită care, în majoritatea sa, provenea din Academia de Studii Economice. Profesori de mare valoare nu au ezitat să vină pe tot parcursul anului de învățământ să predea la facultățile noastre din Pitești, Rm. Vâlcea și Brăila. Acești colegi au constituit un puternic pol de atracție pentru tineretul din orașele și zonele respective și au format, cu competență și generozitate, numeroși tineri care au dobândit ulterior grade de cadre universitare, inclusiv la nivel de profesor. Menționez, de asemenea, că rectorul actual al Universității „Constantin Brâncoveanu”, prof. univ. dr. Ovidiu Puiu, prorectorul prof. univ. dr. Marius Gust, trei dintre cei cinci decani, un șef de departament și alte cadre didactice au absolvit Academia de Studii Economice. Majoritatea tinerelor cadre didactice din Universitatea „Constantin Brâncoveanu”, precum și alți salariați, și-au desăvârșit pregătirea profesional-științifică prin susținerea doctoratelor sub conducerea unor profesori din ASE. Totodată, subliniez că primele examene de licență care au avut loc până la acreditarea Universității „Constantin Brâncoveanu” s-au susținut la Facultatea de Relații Economice Internaționale din Academia de Studii Economice. Iată câteva argumente solide, și acestea nu sunt singurele, care confirmă ideea că, pentru noi, momentul de referință din viața Academiei de Studii Economice a avut și are o semnificație importantă.

4. DSB: Pentru dumneavoastră, personal, ce alte semnificații a avut acest moment al ASE - ului, știut fiind că v-ați desfășurat o perioadă îndelungată de timp activitatea profesional-științifică în cadrul acestei instituții?

Prof. univ. dr. Alexandru Puiu: Cea mai mare parte a vieții mele active este legată intrinsec de ASE. În această

instituție am parcurs și absolvit ca șef de promoție studiile de licență. După o activitate de circa 10 ani în cadrul Institutului de Cercetări Economice al Academiei de Științe a României, am revenit în cadrul ASE în calitate de conferențiar universitar și, după câțiva ani, am promovat pe postul de profesor, am dobândit calitatea de conducător de doctorat și am condus activitatea la peste 70 de tineri români, precum și din 10-12 țări, inclusiv din unele dezvoltate din punct de vedere economic și științific. Mi s-a oferit prilejul să efectuez documentări și specializări în numeroase țări din Est și din Vest, să particip la congrese mondiale ale economiștilor, dar și la alte manifestări științifice, toate acestea contribuind, în mod esențial, la formarea mea ca cercetător științific și profesor universitar care, astfel, a putut să aducă o contribuție în știința și în învățământul românesc. La rândul meu, m-am străduit din toate puterile să contribuim la ridicarea calității învățământului din această instituție și, uneori, la menținerea lui la standarde rezonabile, rezistând la unele ingerințe de ordin politic, deși recunosc că nu întotdeauna am avut succesul dorit. Acest ultim aspect menționat este legat de activitatea pe care am depus-o ca șef de catedră, decan, prorector și rector în această instituție.

5. DSB: În general sunteți mulțumit de această activitate îndelungată și deosebit de complexă, prin prisma răspunderilor pe care le-ați avut în ASE?

Prof. univ. dr. Alexandru Puiu: Niciodată nu am fost mulțumit de performanțele mele pe care le-am obținut atât în cadrul Academiei de Studii Economice, cât și în Universitatea „Constantin Brâncoveanu” pe care am fondat-o ca rector, cu sprijinul fiului meu și al multor oameni de bine din Academia de Studii Economice, din institutele de cercetări ale Academiei Române, precum și din orașele în care funcționăm. Totuși, faptul că trecerea la regimul democratic, în decembrie 1989, a găsit Academia de Studii Economice cu numeroase discipline și manuale universitare prin care se predau cunoștințe temeinice cu privire la economia de piață, cum ar fi disciplinele de marketing, management al afacerilor economice internaționale, finanțele țărilor capitaliste, cibernetică economică, economia politică a capitalismului și altele care nu prea se regăseau în universitățile economice din alte țări

socialiste și pe care le-am menținut prin depășirea cu dificultate a unor obstacole, consider că reprezintă fața nevăzută și mai puțin spectaculoasă a realizărilor mele din perioada respectivă și care au fost posibile, în mare măsură, datorită solidarității profesionale și civice din partea a numeroși colegi, care merită tot respectul meu.

6. DSB: Din câte știu, conducerile Academiei de Studii Economice care s-au succedat în ultimii 20 de ani au apreciat meritele dumneavoastră din perioada în care ați condus activitatea de învățământ din această instituție.

Prof. univ. dr. Alexandru Puiu: Da, într-adevăr, mi s-a menținut, până acum doi ani, dreptul de conducător de doctorat - la care, evident, s-a renunțat din cauza vârstei - am primit câteva diplome de excelență, printre care aș menționa: Diploma „Virgil Madgearu” cu Medalie de Aur - Meritul Universitar, iar la sărbătoarea Academiei de Studii Economice care face obiectul acestui interviu, conducerea Ministerului Educației Naționale mi-a oferit o diplomă de excelență pentru contribuția la dezvoltarea învățământului superior economic de stat și particular. Cu ceva timp în urmă, am primit din partea conducerii statului și „Ordinul Național pentru Merit în Grad de Cavaler”. Evident, distincțiile pe care le-am primit în decursul vieții pe plan național și internațional sunt destul de numeroase, dar eu cred că important e ce rămâne după activitatea unui om.

7. DSB: Credeți că și pe viitor va exista o colaborare strânsă între ASE și UCB?

Prof. univ. dr. Alexandru Puiu: Sunt convins că această colaborare va continua și va dobândi și alte aspecte, aceasta cu atât mai mult cu cât discuțiile pe care le-am avut cu diferiți factori din conducerea ASE și din unele facultăți ale acestei instituții, atât eu, cât și rectorul, prof. univ. dr. Ovidiu Puiu, precum și unii decani și alte cadre didactice care au participat la aceste manifestări, sunt promițătoare pentru viitorul colaborării dintre cele două prestigioase instituții de învățământ superior.

Intensitatea și calitatea acestei colaborări va depinde, în mare măsură, de inițiativa și competența noastră, a celor din Universitatea „Constantin Brâncoveanu”.

Adriana Cocirță

Studentii de ieri și de azi

În această perioadă suntem cu toții angajați în febra pregătirilor, fie ele materiale, spirituale sau intelectuale.

Fie că suntem „boboci”, în plină activitate studențească sau în an terminal, grijile și preocupările noastre trebuie să se îndrepte, în primul rând, către

noi înșine, pentru că, practic, de noi depind, în cea mai mare măsură, randamentul, rezultatele, și utilitatea acestor ani dedicați studiului și, de ce nu, experimentării.

Suntem tentați, de cele mai multe ori, să aruncăm vina pe altcineva sau altceva, numai pe noi nu ne învinuim niciodată. E adevărat că programul nostru este uneori prea încărcat, fiind solicitativ și la locul de muncă, și la facultate, poate chiar și în familie. Însă, dacă ne sustragem sau dacă amânăm îndeplinirea

sarcinilor acolo unde e nevoie de acest lucru, riscăm să ne încărcăm și mai mult programul și chiar putem ajunge, în acest fel, să luăm decizii grăbite și să distrugem încrederea pe care ceilalți ne-o acordă. Așadar, soluția nu este una ușoară, însă o putem face

noi să devină mai „acceptabilă”.

În anii studenției, planificarea reprezintă un lucru foarte util și la îndemâna oricui. În lipsa acestui element de calculare, ordonare și „construire” mentală a activităților pe care trebuie să le ducem la bun sfârșit, viața noastră se poate complica fără niciun rost.

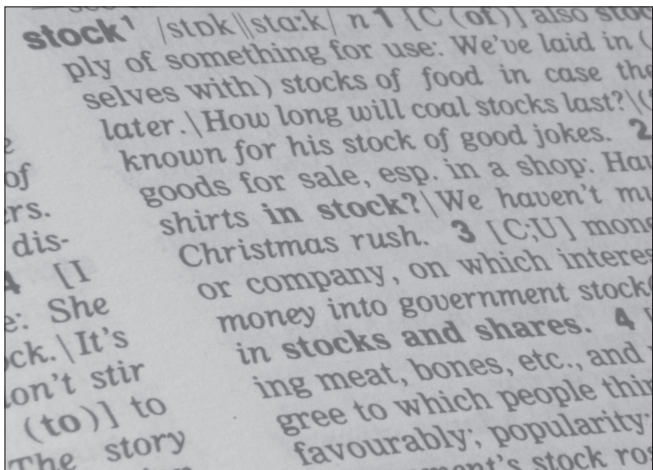
Să ne gândim că, în toate epocile și în toate condițiile istorice, culturale sau politice, acela care și-a dorit cu adevărat să facă performanță într-un domeniu sau altul a trebuit să facă anumite sacrificii și să se dedice „trup și suflet” studiului - teoretic și practic.

Din păcate, astăzi suntem bombardați cu noi și noi tentații, de orice fel ar fi acestea, iar societatea în care trăim ne „servește” cu foarte multe exemple negative. Însă nu trebuie să rămânem indiferenți sau să ne blocăm într-o „cameră a nădăjduirii”, refuzând chiar să „deschidem ferestrele”, în acele momente care s-ar putea dovedi a fi vitale pentru noi.

Trebuie să ne gândim foarte serios și ne vom da seama că viitorul și bunăstarea noastră familială, civică, profesională, materială sau spirituală nu se poate clădi pe iluzii și „accidente” sociale...

Lihor Ionuț
Jurnalism, anul III

Învățarea prin educație informală

Unii specialiști privesc educația informală ca pe o metodă de învățare din întâmplările de zi cu zi. În calitate de prieteni, îi încurajăm pe ceilalți să vorbească despre problemele lor sau despre lucrurile care li se întâmplă pentru a le asimila mai bine și pentru a găsi mai ușor o soluție. Ca părinți, ne ajutăm copiii la teme sau le explicăm sensurile unor cuvinte pe care nu le înțeleg. Alții o identifică cu proiectele personale în care se implică pentru îmbunătățirea cunoștințelor sau pentru a-și dezvolta anumite aptitudini.

Când vine vorba despre educația informală, majoritatea opiniilor sunt construite în jurul ideii că educația informală reprezintă procesul de învățare prin care trece o persoană în momentul în care este implicată în activitățile unei organizații pentru tineri sau a comunității în care trăiește. În cadrul acestora, adesea sunt specialiști care îi încurajează pe oameni să profite cât mai mult de pe urma experienței avute și să o împărtășească și altora.

De fapt, educația informală poate avea toate aceste sensuri și multe altele, însă în acest material ne propunem să subliniem caracterul spontan al procesului de educație care îi ajută pe oameni. Scopul ei este de a cultiva comportamentul care implică desfășurarea de activități în cadrul comunității, al asociațiilor care fac să se dezvolte

relațiile dintre oameni.

Pentru a detalia și mai mult modalitățile prin care se realizează educația informală, am identificat trei acțiuni care o conțin în mod implicit.

Conversația

Educația informală se realizează prin dialogul cu ceilalți și prin petrecerea unui timp de calitate împreună și se dezvoltă prin ascultare și prin împărtășirea propriilor experiențe. Ea implică conexiunea care se face cu alte persoane și cu ideile lor. De fiecare dată când ne alăturăm unei discuții, ne este dificil să prevedem încotro se va îndrepta, lucrul acesta făcând din ea o experiență care merită trăită. În mod firesc, pe lângă conversația avută cu ceilalți, oamenii discută mereu cu ei înșiși, astfel că toți au două voci interioare: una care îi ajută să inoveze și alta care îi critică și le arată aspectele care trebuie îmbunătățite.

Spontaneitatea – lărgirea și îmbogățirea experiențelor

Posibilitatea de a ne lăsa duși de val ne deschide multe oportunități nouă, ca educatori. Pe de o parte, este posibil să nu fim pregătiți pentru ce urmează să se întâmple, dar pe de altă parte putem avea parte de experiențe minunate, pline de învățăminte. În vreme ce educația formală îi invită pe oameni să mediteze asupra întâmplărilor din viața lor și asupra modului în care au reacționat vizavi de ele, cea informală îi încurajează pe oameni să acționeze, să fie spontani și să se implice în diferite activități, nu doar să stea pe margine și să privească.

Oriunde, oricând!

Dacă educația formală are loc, de regulă, în spații amenajate special pentru desfășurarea ei, atunci procesul de educație informală poate să aibă loc oriunde, oricând, în măsura în care o persoană este deschisă și observă ce se întâmplă. Trăsătura inedită și spontană a procesului informal de educație îi face pe oameni să fie mereu activi și pregătiți pentru orice eveniment din viața lor cu care se

pot confrunța, fapt care aduce un plus de vitalitate personalității subiectului.

Specialiști în educația informală

În linii mari, fiecare dintre noi suntem adesea puși în postura de educatori informali, însă există și specialiști în acest sens. Utilitatea lor este motivată de trei argumente. Primul are în vedere faptul că pot apărea situații care necesită o înțelegere mai profundă a cauzelor care au provocat-o sau situații conflictuale care necesită aplanarea lor. În cazurile de mai sus, rolul lor este de a interveni și de a rezolva situațiile bazându-se pe experiența anterioară și pe capacitatea lor de a privi o situație din mai multe perspective decât o poate face un educator formal.

Al doilea se referă la faptul că oamenii nu au timpul și răbdarea necesară de a-i învăța pe alții în maniera în care și-ar dori să o facă. Din cauza vieții profesionale agitate și pline de evenimente neprevăzute, din cauza timpului care devine din ce în ce mai limitat sau din cauza televizorului sau a internetului care ocupă prea mult timp din viața unei persoane, aceasta alocă un număr tot mai mic de ore activităților sociale. În cazul acesta, intervine educatorul informal care are ca misiune să îl scoată din rutină, din zona de confort și să îl facă să se implice în organizații sau activități sociale.

Ultimul argument se referă la activitatea pe care un educator informal o desfășoară în școli, ca o completare a educației formale de acolo. De cele mai multe ori, elevii sunt concentrați asupra obținerii de rezultate cât mai bune, asupra testelor și materiilor predate, asupra proiectelor, neglijând dezvoltarea inteligenței emoționale și a relațiilor armonioase cu ceilalți colegi. Aici intervine primul, care îi reorientează și către dimensiunea relațională a personalității lor și către dezvoltarea armonioasă a fiecăruia dintre ei.

Discuțiile și controversele asupra acestui sistem de educație încă nu s-au terminat, cu toate că el funcționează de jumătate de secol. În definitiv, dacă unul dintre ele sau toate funcționează cu rezultate pozitive pentru o persoană, atunci aceasta poate să le adopte fără a se gândi de mai multe ori. Tot ce contează este ca procesul de învățare să nu se oprească niciodată.

A.N.

Sursa: www.infed.org

Topul orașelor în care oamenii și-ar dori să locuiască

Topul celor mai potrivite destinații pentru cei care își doresc să plece din România și să lucreze, pentru o perioadă de timp, în alte orașe ale lumii, a fost realizat de către o serie de experți în turism, pe baza unui număr mare de criterii de evaluare.

Unul dintre cele mai cunoscute clasamente pentru publicul larg este cel realizat de către Economist Intelligence Unit's (EIU), introdus în raportul anual denumit „Global Liveability Report”. Indicatorii pe baza cărora se elaborează topul sunt în număr de treizeci, cuprinși din cinci categorii: stabilitate, calitate a îngrijirilor medicale, cultură și mediu, educație și infrastructură. Astfel că, dacă te gândeai să îți schimbi orașul de reședință, atunci acestea pot să fie posibile soluții:

1. Melbourne, Australia
2. Viena, Austria
3. Vancouver, Canada
4. Toronto, Canada
5. Adelaide, Australia
6. Calgary, Canada
7. Sydney, Australia
8. Helsinki, Finlanda
9. Perth, Australia
10. Auckland, Noua Zeelandă

Mercer, o firmă americană de consultanță și servicii financiare, face și ea o clasificare anuală de acest tip, numită „Quality of Living Survey”, ținând cont de aproximativ aceleași condiții, însă New York-ul este luat drept criteriu de referință, iar celelalte orașe sunt evaluate în comparație cu el. În cazul acesta, unele dintre cele mai

importante criterii sunt: siguranța, educația, igiena, sănătatea, performanțele transportului public, cultura, mediul înconjurător, posibilitățile de recreere, stabilitatea economică și cea politică. În consecință, avem:

1. Viena, Austria
2. Zürich, Elveția
3. Auckland, Noua Zeelandă
4. München, Germania
5. Vancouver, Canada
6. Düsseldorf, Germania
7. Frankfurt, Germania
8. Geneva, Elveția
9. Copenhaga, Danemarca
10. La egalitate: Berna (Elveția) și Sydney (Australia).

Ca și în cel de dinainte, și aici orașele europene sunt prezente, dovedind că Bătrânul Continent încă are multe de oferit pentru publicul larg. Pentru cei care își doresc să

aibă o viziune și mai largă asupra tuturor posibilităților de care dispun în materie de destinații, trebuie să menționăm și cel de-al treilea clasament, alcătuit începând cu 2007, de revista „Monocle”, o revistă canadiană care își dorește să le prezinte cititorilor săi o perspectivă generală asupra lumii afacerilor, a politiciii, a culturii, a design-ului și a modei. Clasamentul lor – Monocle's Most Livable Cities Index – alcătuit pentru 2012, cuprinde:

1. Zürich, Elveția
2. Helsinki, Finlanda

3. Copenhaga, Danemarca
4. Viena, Austria
5. München, Germania
6. Melbourne, Australia
7. Tokio, Japonia
8. Sydney, Australia
9. Auckland, Noua Zeelandă
10. Stockholm, Suedia

Dincolo de acuzațiile de subiectivism sau de părtinire, cele trei topuri alegând mai mult orașe anglofone decât de alt tip – ne arată care este perspectiva modernă a oamenilor asupra spațiilor în care își doresc să locuiască, asupra condițiilor mediului înconjurător pe care și le doresc și asupra schimbărilor mentalităților și, mai ales, asupra a ceea ce înseamnă orașul ideal în care să locuiești pentru un interval de timp.

Nu-ți trebuie ...

Nu-ți trebuie apă adâncă ca să te poți îneca.
Nu-ți trebuie săbii ca să rănești pe cineva.
Nu-ți trebuie oglindă ca să îți vezi sufletul.
Nu-ți trebuie apă ca să îți speli sufletul și inima.
Nu-ți trebuie minciuni ca să îți atingi obiectivele.
Nu-ți trebuie bani ca să vorbești frumos din suflet și pentru suflet.
Nu-ți trebuie ceas ca să știi că timpul trece.
Nu-ți trebuie doar urechi și ochi ca să vezi tristețea unui alt suflet.
Nu-ți trebuie scări ca să ajungi la visurile tale.
Nu-ți trebuie studii ca să ai caracter.
Nu-ți trebuie cărți ca să citești ce este în sufletul unui copil necăjit.
Nu-ți trebuie armură ca să te ferești de omul rău.
Nu-ți trebuie mașină ca să conduci un grup de oameni.
Nu-ți trebuie mări ca să îți îneci șansele ori speranțele.
Nu-ți trebuie doar noapte ca să îți poți odihni mintea și sufletul.
Nu-ți trebuie haine de lux ca să ascunzi trupul și sufletul ieftin.
Nu-ți trebuie așteptare și nici răsplată ca să faci un bine.
Nu-ți trebuie nimic nici de la alții și nici nimic din ce este rău.

Bogdana Simionescu

Să nu te crezi

Să nu te crezi rege, pentru că poți deveni propriul sclav și chiar inamic,
Să nu te crezi de neînving, pentru că în mod sigur sunt alții care te vor învinge.
Să nu te crezi ciclon, pentru că îți poți face singur dezastru.
Să nu te crezi vultur, pentru că îți poți fi pradă.
Să nu te crezi ocean în care să îți îneci dușmanii, pentru că te pot îneca ei ori faptele tale.
Să nu te crezi atotputernic, pentru că ești atât de slab în gândire.
Să nu te crezi singurul ori unicatul, pentru că mai sunt mulți ca și tine și care te pot întrece.
Să nu te crezi lanțuri, pentru că te poți prinde singur în ele.
Să nu te crezi judecător suprem, pentru că, oricum, pe tine nu te vei judeca.
Să nu te crezi o forță, pentru că te poți lovi singur.
Să nu te crezi stăpân, pentru că, oricum, pe viață, pe moarte și pe alte vieți nu poți fi.
Să nu te crezi o piedică pentru alții; s-ar putea să te împiedici singur de tine.

Bogdana Simionescu

Imagini realizate de Bogdana Simionescu

Pentru țara mea

Universitatea Constantin Brâncoveanu

Citate motivaționale pentru tineri

La o simplă căutare pe Google după cărți motivaționale, vei putea găsi un număr infinit de astfel de cărți, scrise de autori din toată lumea, care abordează subiecte diverse, dintr-o manieră mai teoretică sau mai practică, mai aplicată sau mai fantezistă. Și pentru că unei persoane îi consumă mult prea mult timp să le citească pe cele mai multe dintre ele, autorul Dave Kerpen a sintetizat multe dintre ideile prezentate acolo prin intermediul câtorva citate, pe care le-a selectat și pe care le-a prezentat publicului larg într-o postare făcută pe rețeaua de socializare LinkedIn.com.

În acest sens, mai jos vom prezenta câteva dintre ele.

Despre capacitatea de a asculta:

„Când oamenii vorbesc, ascultă-i în întregime. Majoritatea oamenilor nu ascultă niciodată.” (Ernest Hemingway)

„Nevoia fundamentală a tuturor oamenilor este aceea de a înțelege și de a fi înțeleși. Cea mai bună cale de a-i înțelege pe oameni este să îi ascuți.” (Ralph Nichols)

Despre a povesti:

„A spune povești este cea mai puternică modalitate de a lansa idei în lume.” (Robert McKee)

„Dacă îmi spui ceva, este un eseu. Dacă îmi arăți, este o poveste.” (Barbara Greene)

Despre autenticitate:

„Nu m-am gândit niciodată că să fiu așa cum sunt mă poate face atât de bogată cum am devenit. Dacă știam, făceam asta mai devreme.” (Oprah Winfrey)

„Autenticitatea înseamnă alinierea capului, gurii, inimii și picioarelor – gândind, spunând, simțind și făcând același lucru –

constant. Lucrul acesta construiește încredere, iar oamenii iubesc liderii în care pot avea încredere.” (Lance Secretan)

Despre transparență:

„Ca un mic om de afaceri, nu ai un alt mijloc de a convinge decât adevărul.” (John Whittier)

„Nu există un mod de a persuade mai eficient decât transparența unei inimi, decât sinceritatea unei vieți.”

Despre spiritul de echipă:

„Oamenii doar fac jocurile, iar echipele îi înving pe zei.” (Echipa SEAL)

„Singuri putem să facem atât de puține, împreună putem să facem atât de multe.” (Helen Keller)

Despre răspunsul la mediul inconjurător:

„Viața este compusă 10% din ceea ce îți se întâmplă și 90% din felul cum tu reacționezi la întâmplări.” (Charles Swindoll)

„Cei mai nemulțumiți clienți ai tăi reprezintă cea mai bogată sursă de învățăminte.” (Bill Gates)

Despre adaptabilitate:

„Când ai încercat să te adaptezi, ești terminat.” (Ben Franklin)

„Nu cea mai puternică specie supraviețuiește, nici cea mai inteligentă, ci cea care răspunde cel mai bine la schimbare.” (Charles Darwin)

Despre pasiune:

„Singura modalitate de a face un lucru minunat este să iubești ceea ce faci.” (Steve Jobs)

„Nu am niciun talent special. Sunt doar un curios pasionat.” (Albert Einstein)

Despre surpriză și încântare:

„Un adevărat lider păstrează mereu un as ascuns în mână, pe care ceilalți nu îl pot ghici, dar care ține publicul încântat și cu suflul la gură.” (Charles de Gaulle)

„Surprizele reprezintă cel mai grozav cadou pe care ni l-a oferit viața.” (Boris Pasternak)

Despre simplitate:

„Mai puțin nu înseamnă mai mult, doar suficient este mai mult.” (Milton Glaser)

„Simplicitatea este gradul ultim al sofisticării.” (Leonardo da Vinci)

Despre recunoștință:

„Aș spune că mulțumirea este cea mai înaltă formă de gândire și că recunoștința este fericire dublată de încântare.” (Gilbert K Chesterton)

„Esența tuturor artelor frumoase, tuturor marilor arte, este recunoștința.” (Friedrich Nietzsche)

Despre leadership:

„Managementul reprezintă a face lucrurile corect, leadershipul înseamnă să faci ceea ce trebuie.” (Peter F. Drucker)

„Dacă acțiunile tale îi inspiră pe alții să viseze mai mult, să învețe mai mult, să facă mai mult și să devină mai mult, atunci ești un lider.” (John Quincy Adams)

Sursă: www.linkedin.com